

شقایق مهدی

Shaghayegh Mahdi

آنچه در آثارم به آن پرداخته‌ام، از ویژگی‌های مشترک همه‌ی انسان‌ها نشأت می‌گیرد:
انسان‌ها و فضای پیرامونشان و نوع نگاه سطحی آن‌ها به اطرافیانشان - حتی کسانی که دوستشان دارد ولی یا آن‌ها را نمی‌بینند یا فراموششان کرده است.

با این حال فراموشی (آزامیر) گاهی یک موهبت است. انسان هرآنچه را که با او غرابت بیشتری دارد، نمی‌بیند.
اما قصد من این بود کسی را که همواره در کنارم بوده، ببینم و به مرور احساس کردم دنیایش زیباست، با اینکه به ظاهر خالی‌ست؛ خالی از فکر و شاید نگرانی.

ایده اصلی من با عکاسی شکل دیگری به خود گرفت و این ذهنیت خالی، نگاه مات و مبهوت او - نگاهی زلزله به جایی نامعلوم - در حالات مختلف او به وضوح دیده می‌شد. حالاتی که حسی از پوچی را به انسان القا می‌کرد و ذهن را به نوعی گم‌گشتگی و بی‌هویتی سوق می‌داد.

(عزت در سال ۹۶ درگذشت و من پروژه آزامیر را ادامه دادم. ولی این بار بدون او و تنها با فضا و وسایل به جا مانده ...)

Untitled | Oil on Canvas | 100 x 130 cm

Untitled | Oil on Canvas | 110 x 90 cm

Untitled | Oil on Cardboard | 45 x 26 cm

Untitled | Oil on Canvas | 100 x 130 cm

Untitled | Oil on Canvas | 110 x 90 cm

Untitled | Oil on Canvas | 80 x 100 cm

Untitled | Oil on Cardboard | 40 x 30 cm

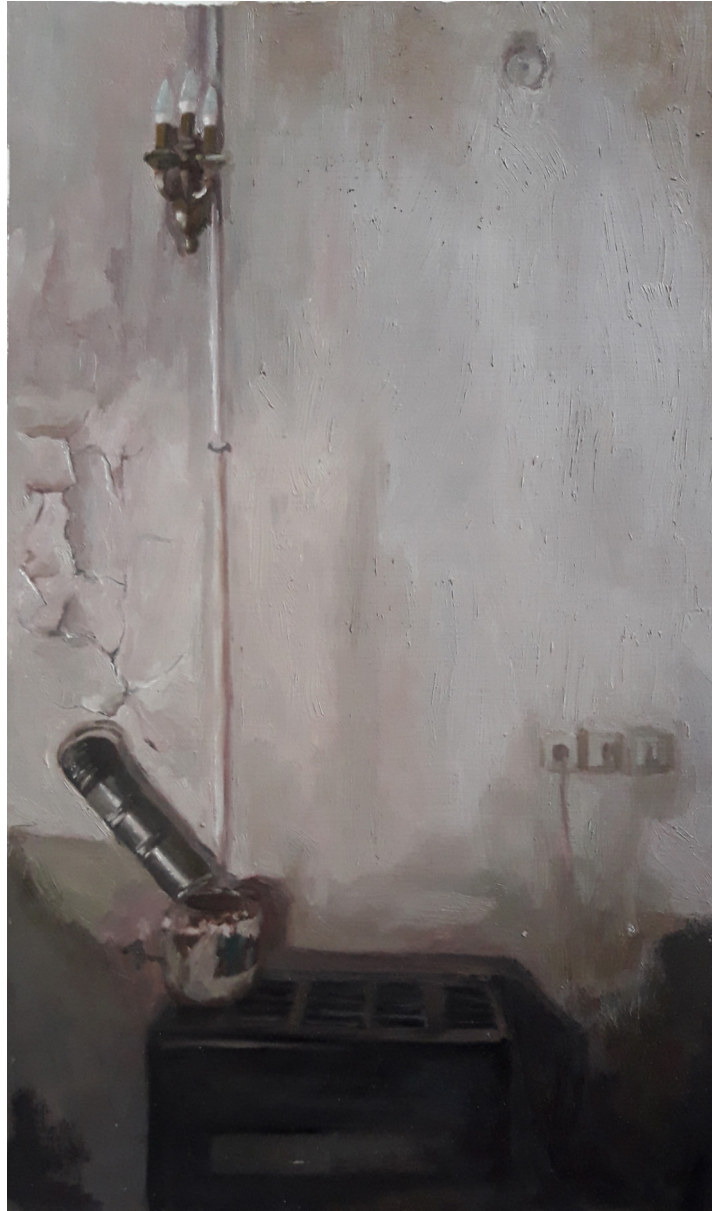
Untitled | Oil on Cardboard | 28 x 45 cm

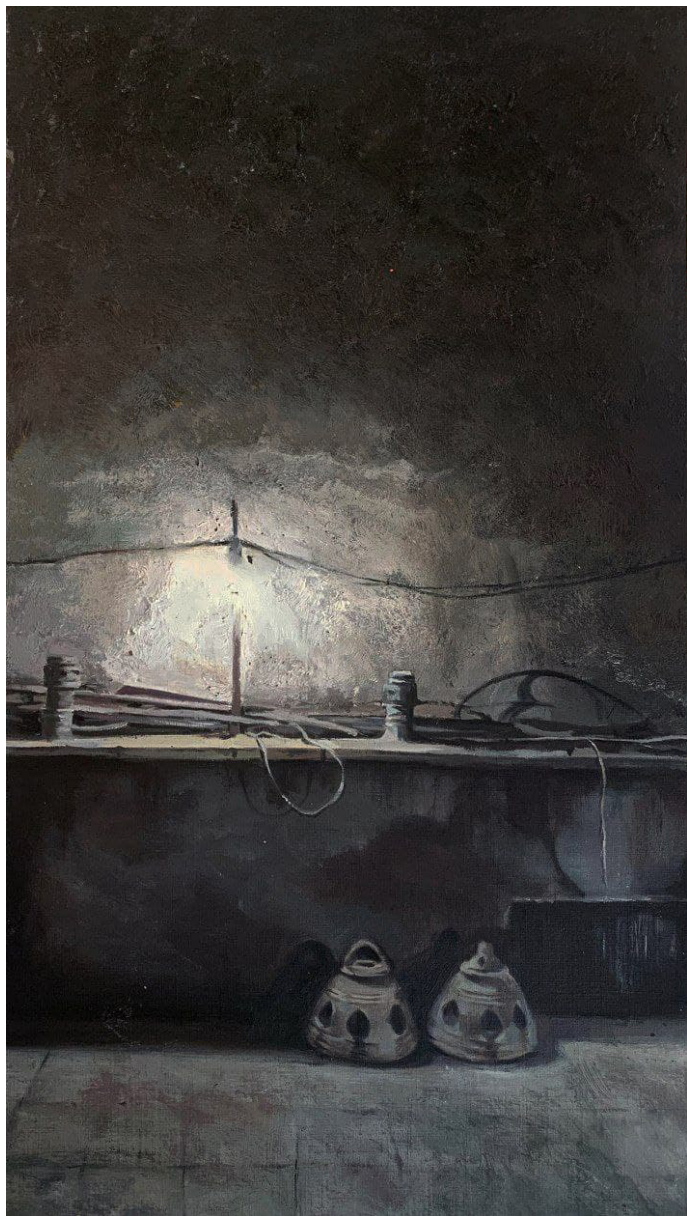
Untitled | Oil on Cardboard | 26 x 46 cm

Untitled | Oil on Cardboard | 22 x 30 cm

Untitled | Oil on Cardboard | 45 x 26 cm

Untitled | Oil on Cardboard | 44 x 25 cm

